

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระบาทสมเด็จพระชนกาธิเบศรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหาราชาบรมนาถบพิตร ทรงมีพระราชดำรัสพระราชทานเนื่องในวโรกาสต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางระเบียบของคนไทยว่า “...ข้อสังเกตที่ประทับใจของข้าพเจ้าในระหว่างที่อยู่ประเทศต่าง ๆ เหล่านี้ ข้อหนึ่งก็คือถ้าประเทศไทยประชาชนมีระเบียบวินัยดี ประเทศนั้นก็เจริญและอยู่ในฐานะดี ความเข้าใจในการรักษาระเบียบวินัยนี้แหละ ย่อมเป็นปัจจัยสังคมอันหนึ่ง จะนำประเทศชาติไปสู่ความเจริญวัฒนาถาวร ข้าพเจ้าขอฝากความคิดนี้ไว้กับท่านทั้งหลายด้วย...” จากพระราชดำรัสดังกล่าวได้บ่งบอกถึงความห่วงใยของพระองค์ในเรื่องระเบียบวินัยของคนไทยในปัจจุบัน ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ การปลูกฝังระเบียบวินัยควรเริ่มตั้งแต่ยังเป็นเด็ก เป็นเยาวชน เพื่อเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ในสังคมไทย หากไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนที่ดีจากครอบครัว โรงเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแล้ว อาจส่งผลให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่มีระเบียบวินัยในตนเอง กระทำผิดกฎหมาย กติกา ของสังคม และที่สำคัญคือการกระทำผิดต่อกฎหมายบ้านเมืองเป็นอาชญากรหรือต้องโทษในที่สุด ส่งผลเสียอย่างร้ายแรงต่อสังคมและประเทศชาติ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู. 2544 : 32)

ปัญหาดังกล่าวข้างต้น ต้องเริ่มที่การให้ความรู้ พัฒนา ฝึกฝน อบรมและการปลูกฝังเรื่องระเบียบวินัยแก่เด็กและเยาวชน ซึ่งต้องอาศัยการศึกษาในการพัฒนาคน เพราะการพัฒนาคนคือ การพัฒนาชาติ ตามระบุไว้ใน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 5 หน้าที่ ของรัฐมาตรา 54 (3) รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่างๆ รวมทั้งส่งเสริม ให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษา ดังกล่าวมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติซึ่งอย่างน้อย ต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ และการดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการ ให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติด้วย (4) การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. 2560 :14)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ซึ่งเป็นแม่บทการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนอย่างมาก สรุปในสาระสำคัญได้ว่า ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาที่ยั่งยืน และคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา

มาเป็นหลักในการพัฒนา เพราะต่อจากนี้ไป ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนครั้งใหญ่ เพื่อแก้ไขปัญหาประเทศที่สั่งสมมานาน ในขณะที่เดียวกันต้องให้ความสำคัญกับประเด็นที่บูรณาการและนำไปปฏิบัติได้อย่างแท้จริง หนึ่งในประเด็นนั้น คือ การเตรียมพร้อมด้านกำลังคน และเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย วัตถุประสงค์เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาพและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ ความสามารถ และพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ทั้งนี้ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในเรื่องการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ โดยหนึ่งในแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ก็คือ ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรม การเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2558 : 1-12)

การศึกษาถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคมและสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 จะเห็นได้ว่าสังคมคาดหวังเกี่ยวกับการศึกษา ว่ามีส่วนช่วยพัฒนาคนในสังคมให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า ทำให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศไทยไปสู่ความมั่นคงและยั่งยืนนั้น จะต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทุนของประเทศที่มีอยู่ให้เข้มแข็ง และมีพลังเพียงพอในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาทั้งในระยะกลางและระยะยาว โดยเฉพาะ “การพัฒนาคน” ให้มีการเตรียมความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 โดยกระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีส่วนรับผิดชอบในการจัดการศึกษาในการจัดการศึกษา มีความมุ่งหมายที่จะพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีความสามารถและอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีความสุข ภายใต้วิสัยทัศน์ของแผนพัฒนากระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2562-2564) ที่ว่า “ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขในสังคม ” (กระทรวงศึกษาธิการ. 2559 : 51)

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยจะต้องพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพเพื่อทำให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ยิ่งในสภาวะการณ์ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ปัญหาของสังคมมีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น ในหลายประเทศ ในหลายชุมชน สังคมชนบทได้เริ่มเปลี่ยนมาเป็นสังคมเมืองมากขึ้น สภาพความเป็นอยู่ สภาพการดำเนินชีวิตของบุคคลเปลี่ยนไปจากการพึ่งพาอาศัย เอื้อเพื่อช่วยเหลือกันมาเป็นลักษณะต่างคนต่างอยู่ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน มากกว่าประโยชน์ส่วนรวม เกิดการแข่งขันเอารอดเอาเปรียบกันมากขึ้น ในหลาย ๆ ชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมดั้งเดิมถูกรอบงำด้วย

วัฒนธรรมใหม่ ซึ่งเผยแพร่เข้ามาจากสังคมอื่นมาสู่วิถีการดำเนินชีวิตโดยผ่านช่องทางต่าง ๆ ความเชื่อและค่านิยมของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไป พ่อแม่ไม่มีเวลาในการอบรมเลี้ยงดูลูก โดยเฉพาะลูกที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ครอบครัวแตกแยก ลูกกลายเป็นเด็กมีปัญหา ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมีความซับซ้อนมากขึ้น หลากหลายมากขึ้น เช่น ปัญหาความเป็นอยู่ ปัญหาชุมชนแออัดในสังคมเมือง สภาพความเป็นอยู่ที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ความยากจน การด้อยโอกาสทางการศึกษา ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติดซึ่งปัญหาเหล่านี้ในวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น และส่งผลถึงตัวเด็กให้มีความคิด และค่านิยมที่แตกต่าง ไปจากเดิม โดยเน้นทางวัตถุมากกว่าการพัฒนาจิตใจ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากความแปรปรวนทางอารมณ์ ปัญหาการปรับตัวเนื่องมาจากพัฒนาการทางร่างกาย รวมถึงสื่อต่าง ๆ ที่เข้ามาสู่เด็ก ทำให้เด็กปฏิบัติตนตามแบบอย่างที่ได้พบเห็นจากสื่อเทคโนโลยีโดยไม่ทันคิดวิเคราะห์ ด้วยเหตุนี้นักวิชาการสาขาต่าง ๆ สถานศึกษา รวมทั้งบุคคลทั่วไป จึงเริ่มให้ความเอาใจใส่ต่อการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านจิตใจ และพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมอย่างจริงจัง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า การให้การศึกษาคือการพัฒนาบุคคลและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลมิใช่เพียงให้การศึกษา เพื่อมุ่งให้เกิดคนเก่งด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียว หากแต่ควรต้องพัฒนาด้านอื่น ๆ ควบคู่กันไปด้วยทั้งด้านจิตใจและสังคม การที่เด็กจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพเป็นกำลังหลักของชาติ สามารถทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติได้นั้น ย่อมอาศัยการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว โดยมีโรงเรียนเป็นแหล่งส่งเสริมความรู้ เพิ่มพูนปัญญา รวมทั้งอบรมบ่มนิสัยให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 6 ที่กล่าวว่า “ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2553 : 5)

วินัยจึงมีความสำคัญและจำเป็นต่อมนุษย์ทุกคน ซึ่งบุคคลสามารถใช้เป็นสิ่งช่วยเหลือเพื่อให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติสุข บุคคลถ้าหากขาดซึ่งการมีวินัยแล้วจะมีความยากลำบากในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมและจะเป็นปัญหาต่อสังคมโดยรวม วินัยเป็นสิ่งควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคม วินัยเป็นรากฐานของมนุษย์ ทั้งในระดับบุคคล องค์กร และสังคม เป็นข้อปฏิบัติเพื่อให้มนุษย์อยู่ร่วมกันและดำรงชีวิตอย่างมีความสุข (กฤษณา ดอนทอง. 2549 : 13) การสร้างระเบียบวินัยในสังคมจึงจำเป็นต้องวางรากฐานให้กับสมาชิกในสังคมตั้งแต่วัยเด็กเพราะเด็กคือบุคคลที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต สถาบันแรกที่มีผลต่อการปลูกฝังวินัย คือ ครอบครัว พ่อแม่เป็นผู้ให้กำเนิดบุตรธิดามาแล้ว ก็ยังมีหน้าที่อบรมเลี้ยงดูเด็ก คอยแนะนำให้เด็กกระทำการในสิ่งที่ถูกต้อง มีข้อสังเกตว่าเด็กคนใดที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่นพ่อแม่มีเวลาให้ลูก เด็กคนนั้นเมื่อเข้ามาอยู่ในสังคมก็จะปฏิบัติตัวได้ดี ไม่สร้างปัญหาให้กับสังคม แต่ถ้าเด็กคนใดที่พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาให้กับลูก ความเอาใจใส่ในการอบรมเลี้ยงดูไม่ค่อยมี

เด็กคนนั้นเมื่อเข้ามาอยู่ในสังคมก็มักจะเป็นผู้สร้างปัญหาให้กับสังคม มีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว ชอบมั่วสุม กระทำในสิ่งที่ผิดกฎหมาย เช่น สูบบุหรี่ เสพยาเสพติด เล่นการพนัน อันก่อให้เกิดเป็นปัญหาของสังคม

สถาบันแห่งที่สองที่จะสร้างคนให้มีวินัยก็คือ โรงเรียน เด็กเมื่อมาจากหลายครอบครัว เมื่อเข้ามาอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน โดยมาจากพื้นฐานของครอบครัวที่แตกต่างกัน เด็กบางคนได้รับการอบรมมาดีแล้วจากครอบครัวก็ไม่ค่อยมีปัญหา แต่เด็กที่ไม่ได้รับการอบรมจากครอบครัว ก็มักจะสร้างปัญหาให้กับโรงเรียน สิ่งที่จะควบคุมนักเรียนเหล่านี้ให้อยู่ในกรอบปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน ก็คือ วินัยของโรงเรียน ข้อห้าม ข้อปฏิบัติต่าง ๆ ของนักเรียน โรงเรียนจะเป็นผู้ดูแลให้เด็กเหล่านั้นปฏิบัติตามไปในแนวทางเดียวกัน

กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2544 : 7) ได้อธิบายเกี่ยวกับความสำคัญของวินัยนักเรียนไว้ว่า โรงเรียนหรือสถาบันศึกษาทุกแห่ง จำเป็นต้องสร้างเสริมและปลูกฝังนักเรียนของตนให้เป็นผู้มีวินัย ในตนเอง สามารถประพฤติปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของโรงเรียน และของสังคมทั่วไปสามารถควบคุมดูแลตนเองและสังคมส่วนรวมให้อยู่ร่วมกันได้ด้วยความสะดวกอันจะมีผลทำให้โรงเรียนสามารถ ดำเนินกิจการต่าง ๆ ไปด้วยความสงบเรียบร้อย นักเรียนเองก็สามารถทำการศึกษเล่าเรียนได้ด้วยความราบรื่น ปราศจากความเดือดร้อนวุ่นวายอันเกิดจากการที่นักเรียนขาดวินัย ยิ่งกว่านั้นการที่โรงเรียน สามารถปลูกฝังให้นักเรียนของตนให้สามารถประพฤติปฏิบัติตนในแนวทางที่ถูกที่ควรด้วยตัวของเขาเอง ย่อมจะช่วยให้นักเรียนเจริญเติบโตเป็นพลเมืองดีของประเทศต่อไปด้วยดีอันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง แก่ตนเอง และแก่สังคมส่วนรวมในอนาคต สอดคล้องกับ ไพฑูรย์ หงษ์แพง (2549 : 21) ที่สรุปเกี่ยวกับ ความสำคัญของวินัยนักเรียนไว้ว่า โรงเรียนหรือสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญต่อการดำเนินงาน ด้านวินัยนักเรียน ซึ่งเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนเป็นผู้มีวินัยในตนเอง เพราะเมื่อนักเรียนมีวินัยในตนเอง ก็สามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในระเบียบแบบแผนได้ ก็จะช่วยให้นักเรียนเติบโตเป็นพลเมืองดีของชาติ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมในระบอบประชาธิปไตยให้มีความสงบเรียบร้อยและอยู่ร่วมกันอย่าง สันติสุข ส่วนมอร์ริช (Morrish, 2000 : 112) ได้เสนอแนวทางการบริหารงานวินัยนักเรียนในโรงเรียน ให้มีประสิทธิภาพ โดยผู้บริหารจะต้องมีภาวะผู้นำเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาวินัยของ นักเรียนในโรงเรียน ผู้บริหารต้องเตรียมความพร้อมและรับผิดชอบต่อกระบวนการที่จะนำไปสู่การพัฒนา วินัย

โรงเรียนวัดป่าประดู่ เป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษของจังหวัดระยอง มีประวัติความเป็นมายาวนาน เริ่มก่อตั้งเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2465 ใช้พื้นที่ของวัดป่าประดู่ จำนวน 17 ไร่ 1 งาน 25 ตารางวา เป็นสถานที่ตั้งโรงเรียน ใช้ศาลาการเปรียญเป็นอาคารเรียน ครูใหญ่ คนแรก คือ พระศิลา ดัชนีย ตลอดเวลาเกือบหนึ่งศตวรรษนั้น โรงเรียนวัดป่าประดู่ มีการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาขึ้นเป็นลำดับ ในระยะแรกเปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 4 ต่อมา พ.ศ. 2497 เปิด การเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-7 ในช่วง พ.ศ.2517 – 2523 มีการจะเปิดการเรียน

การสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ถึงสองครั้ง แต่ด้วยการปรับเปลี่ยนนโยบายบางประการของหน่วยงานต้นสังกัด ทำให้มีการโอนนักเรียนไปเรียนที่โรงเรียนอื่น จนกระทั่งวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2524 โรงเรียนย้ายมาสังกัดกรมสามัญศึกษา ใช้ชื่อว่า "โรงเรียนวัดป่าประดู่" เริ่มเปิดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในปีการศึกษา 2531 ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2563 มีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย จำนวน 2,662 คน จำนวนห้องเรียน 71 ห้องเรียน

โรงเรียนวัดป่าประดู่ มีอาคารเรียน 6 หลัง มีลักษณะพิเศษกว่าที่อื่น เช่น อาคาร 1 หรือ อาคารพระเทพคุณาธาร เป็นอาคารเรียนสูง 8 ชั้น อาคาร 2 เป็นอาคารเรียน 5 ชั้น ความยาวของแต่ละชั้นเท่ากับ 12 ห้องเรียน และอาคารหลังล่าสุด คือ อาคารหอประชุมอเนกประสงค์ 3 ชั้น ชั้นบนสุดจะเป็นห้องประชุมที่รองรับคนได้มากกว่าพันคน ชั้นสองจะเป็นห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ อาคารเรียนจะล้อมรอบสนามฟุตบอล ที่ได้รับการบำรุงรักษาอย่างดี เป็นภูมิทัศน์ที่สวยงามตา ตลอดปี

โรงเรียนวัดป่าประดู่ ให้ความสำคัญในเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม และระเบียบวินัย ปรากฏใน *วิสัยทัศน์* (Vision) ของโรงเรียน คือ สร้างคนดี เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21 พัฒนาสู่ EEC ตามวิสัยทัศน์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง *พันธกิจ* (Mission) ข้อ 1 การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม *เป้าประสงค์* (Goals) ข้อ 1 ผู้เรียนเป็นคนดี มีคุณธรรมตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตร *อัตลักษณ์* (Identity) ใฝ่เรียนรู้ คู่คุณธรรม *เอกลักษณ์* (Uniqueness) วิชาการดี กิจกรรมเด่น เน้นคุณธรรม ค่านิยม (Value) ยิ้ม ไหว้ ทักทาย ใส่ใจสิ่งแวดล้อม และ *คำขวัญ* ของโรงเรียนคือ เรียนดี ประพฤติดี มีวินัย อนามัยดี

“สร้างคนดี เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21 พัฒนาสู่ EEC ตามวิสัยทัศน์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นวิสัยทัศน์ของโรงเรียนวัดป่าประดู่ ที่มีเป้าหมายในการพัฒนานักเรียนให้เป็นคนที่มีคุณภาพโดยการเสริมสร้างความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิต การประกอบการทำงาน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บรรยากาศที่ส่งเสริมและเอื้อต่อการเรียนรู้ มีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย ปริมาณและคุณภาพของครู ระบบและการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ รวมถึงเรื่องการดูแลนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัยมีศีลธรรมอันดีประจำตัว แต่หากปรากฏว่านักเรียนได้ประพฤติผิดระเบียบของโรงเรียน ซึ่งหมายถึงนักเรียนมีความดีไม่เพียงพอพร้อมสมบูรณ์ดังที่โรงเรียนคาดหวังไว้ นักเรียนก็จะโดนตัดคะแนน โดยพิจารณาจากพื้นฐานความผิดตามแต่ละประเภทที่ได้กำหนด และเมื่อสิ้นภาคเรียน นักเรียนที่ถูกตัดคะแนนพฤติกรรม 80 คะแนนขึ้นไป จะต้องเข้าค่ายปรับพฤติกรรม ให้เสร็จสิ้นก่อนเลื่อนชั้นเรียนในปีการศึกษาถัดไปหรือจบการศึกษา โดยจำนวนนักเรียนที่ต้องทำเข้าค่ายปรับคะแนนพฤติกรรม มีดังนี้

ปีการศึกษา 2560 นักเรียนที่ถูกหักคะแนนพฤติกรรม และต้องเข้าค่ายทั้งสองภาคเรียน รวมจำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 10.73 ของนักเรียนทั้งหมด แยกเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตอนต้น 147 คน คิดเป็นร้อยละ 6.14 ของนักเรียนทั้งหมด และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 110 คน คิดเป็นร้อยละ 4.59 ของนักเรียนทั้งหมด (กลุ่มกิจการนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่. 2560)

ปีการศึกษา 2561 นักเรียนที่ถูกหักคะแนนพฤติกรรม และต้องเข้าค่ายทั้งสองภาคเรียน รวมจำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 11.40 ของนักเรียนทั้งหมด แยกเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 155 คน คิดเป็นร้อยละ 6.31 ของนักเรียนทั้งหมด และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 125 คน คิดเป็นร้อยละ 5.09 ของนักเรียนทั้งหมด (กลุ่มกิจการนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่. 2561)

ฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดป่าประดู่ ผู้วิจัยจึงตระหนักและให้ความสำคัญที่จะพัฒนานักเรียนให้เป็นคนมีวินัยในตนเอง ส่งผลให้นักเรียนมีคุณภาพตามนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) “ยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคอนให้มีความสมบูรณ์ มีวินัย มีความรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคอนทุกช่วงวัย และเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูลอนุรักษ์ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติเล็งเห็นว่าปัญหาดังกล่าว ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขอย่างจริงจัง เพื่อให้นักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ เป็นผู้ที่มีความรู้ คู่คุณธรรม สามารถประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นผู้มีระเบียบวินัยตามปรัชญาโรงเรียน “บุคคลมีทางพัฒนาได้” จึงได้ดำเนินการจัดให้มีการประชุมเสวนากับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู ตัวแทนผู้ปกครอง และพระสงฆ์เพื่อสะท้อนสภาพปัญหานักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ และหาแนวทางแก้ไข ซึ่งผู้ร่วมเสวนามีความเห็นร่วมกันว่านักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่จำนวนหนึ่งขาดความมีวินัย สังเกตได้จากการไม่นำมาบัตรนักเรียนมาเพื่อสแกนเวลาเข้าออกโรงเรียน มาโรงเรียนสาย แต่งกายไม่เรียบร้อย ทำลายทรัพย์สินของโรงเรียน ฝ่าฝืนระเบียบของโรงเรียน และทะเลาะวิวาท แต่เป็นพฤติกรรมที่สามารถปรับแก้ไขได้ โดยใช้แนวทางวิธีการเพื่อปลูกฝัง ส่งเสริม พัฒนาความมีวินัยของนักเรียนให้มีคุณลักษณะที่ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งวินัย 4 ด้าน ตามจุดเน้นของโรงเรียน ได้แก่

- 1) ความรับผิดชอบต่อ 2) ความซื่อสัตย์ สุจริต 3) จิตสาธารณะ/จิตอาสา 4) ความพอเพียง

ผู้วิจัยจึงได้วางแผนดำเนินการเพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยเริ่มจากศึกษาค้นคว้าหลักการ แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูล และเลือกแนวทางการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ โดยการประยุกต์องค์ความรู้ และแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่สัมพันธ์กับวินัยนักเรียน ได้แก่ปัจจัยจากตัวนักเรียน และปัจจัยจากสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อวินัยนักเรียน นักศึกษาโดยตรง และทางอ้อม ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม สภาพแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม คือสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ สภาพต่างๆ ที่มนุษย์จัดทำขึ้นมา เช่น อาคาร สถานที่ ภูมิประเทศ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้สามารถมองเห็น และจับต้องได้ ส่วนสภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรม คือ

ระบบคุณค่าที่ยึดถือปฏิบัติเกี่ยวข้องกับกลุ่ม สังคม ความรู้ ความคิด ฯลฯ ส่วนสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา เป็นการผสมผสานกันระหว่างหลักสูตร เนื้อหาสาระของวิชาที่เรียน ครู ภาวะเยียบข้อบังคับ การปกครอง และเพื่อนร่วมชั้นเรียน ร่วมสถานศึกษา สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์กัน ทั้งในด้านการพัฒนาความคิด การสร้างเสริมประสบการณ์ การปรับตัว และบุคลิกภาพ ให้สอดคล้องกับสภาพ และการดำรงชีวิตในสังคม ปัจจัยสัมพันธ์ที่เอื้อต่อการมีวินัยของนักเรียน บรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมต่างๆ เป็นต้น (กฤษจา ดอนทอง.2549 : 41) นอกจากนี้ จิตลักษณะ ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต ทศนคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นสิ่งที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมความมีวินัยของนักเรียน และยังรวมไปถึงสภาพแวดล้อมในโรงเรียน การอบรมเลี้ยงดู ก็ส่งผลต่อพฤติกรรมความมีวินัยของนักเรียนเช่นกัน (ธัญญรัตน์ โปธิสาร. 2548 : 125-129) นอกจากนี้สถาบันครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคม เป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อแนวคิดพฤติกรรม และบุคลิกภาพของบุคคลอย่างมากที่จะสร้างเสริมตัวเด็ก และวัยรุ่นให้เป็นบุคคลที่มีประโยชน์แก่ตนเอง และสังคม เพราะเด็ก และวัยรุ่นเป็นวัยแห่งการปรับตัว การแสดง ก่อปัญหา มีความเครียดทางอารมณ์ และเป็นวัยที่เหมาะสมจะเสาะแสวงหาตนเอง พร้อมทั้งพัฒนาบุคลิกภาพ และพัฒนาเอกลักษณ์ของตนเอง ดังนั้นครอบครัวจึงมีอิทธิพลที่จะพัฒนาเด็กไปในทางที่ดี หรือเลวก็ได้ (สายใจ อางองค์.2545 : 1) ผู้วิจัยนำปัจจัยดังกล่าวข้างต้นมาประยุกต์ และกำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “ WINAI MODEL ” โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562-2563

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “ WINAI MODEL ” โรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563
2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563
3. เพื่อศึกษาคุณภาพผู้เรียนของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563 จำแนกเป็น
 - 3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสถานศึกษา (คะแนนเฉลี่ย GPA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562-2563
 - 3.2 ผลการประเมินสมรรถนะสำคัญของนักเรียน ทั้ง 5 ด้าน ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563
 - 3.3 ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนทั้ง 8 ประการ ตามหลักสูตร สถานศึกษา โรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู ผู้ปกครอง และ พระสงฆ์ ต่อการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้ กลยุทธ์ “ WINAI MODEL ” หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563

สมมติฐานของการวิจัย

1. คุณภาพการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “ WINAI MODEL ” โรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563 อยู่ในระดับมากขึ้นไป
2. คุณลักษณะความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563 อยู่ในระดับมากขึ้นไป
3. คุณภาพผู้เรียนของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563 จำแนกเป็น
 - 3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสถานศึกษาของนักเรียน โรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563 มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุกระดับชั้น และทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
 - 3.2 ผลการประเมินสมรรถนะสำคัญของนักเรียน ทั้ง 5 ด้าน ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563 มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น
 - 3.3 ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนทั้ง 8 ประการตามหลักสูตร สถานศึกษา โรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563 มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น
4. ความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู ผู้ปกครอง และ พระสงฆ์ต่อการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “ WINAI MODEL ” โรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563 อยู่ในระดับมากขึ้นไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎี รวมถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562-2563 โดยใช้ กลยุทธ์ “ WINAI MODEL ” ครอบคลุมปัจจัยสนับสนุน 5 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหารจัดการ : ความมีวินัยของฝ่ายบริหาร 2) ด้านครู : ความมีวินัยของครู/ การจัดการเรียนรู้ของครู 3) ด้านครอบครัว : ความมีวินัยของพ่อแม่ /ผู้ปกครอง 4) ด้านเพื่อน : ความมีวินัยของกลุ่มเพื่อน/สภานักเรียน/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 5) ด้านสภาพแวดล้อม :บรรยากาศ/สื่อการเรียนรู้ โดยใช้ กลยุทธ์ “ WINAI MODEL ”

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประกอบด้วย

- 1) นักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2,607 คน ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2,662 คน
- 2) ครูโรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 133 คน ปีการศึกษา 2563 จำนวน 132 คน
- 3) ผู้ปกครองโรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2,607 คน ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2,662 คน
- 4) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 จำนวน 15 คน
- 5) พระสงฆ์ จากวัดป่าประดู่ พระอารามหลวง ที่ได้รับมอบหมายให้สอนหลักสูตรธรรมศึกษาให้นักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ จำนวน 18 รูป

2.2 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย

- 1) นักเรียน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (Krejcie.R.V.and Morgan,D.W.1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่างปีการศึกษา 2562 จำนวน 335 คน และปีการศึกษา 2563 จำนวน 335 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยใช้นักเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม โดยวิธีการจับสลาก
- 2) ครู กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (Krejcie. R.V., and Morgan, D.W. 1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง ปีการศึกษา 2562 จำนวน 119 คน และ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 119 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยใช้กลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นหน่วยการสุ่ม โดยวิธีการจับสลาก
- 3) ผู้ปกครอง กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive or judgemental sampling) โดยใช้ผู้ปกครองนักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ปีการศึกษา 2562 จำนวน 335 คน และ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 335 คน
- 4) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive or judgemental sampling) โดยยกเว้นผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้แทนครู ได้กลุ่มตัวอย่าง ปีการศึกษา 2562 จำนวน 13 คน และปีการศึกษา 2563 จำนวน 13 คน
- 5) พระสงฆ์ จากวัดป่าประดู่ พระอารามหลวง กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive or judgemental sampling) เป็น พระสงฆ์ที่ได้รับมอบหมายให้สอนหลักสูตรธรรมศึกษาให้นักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 18 รูป และปีการศึกษา 2563 จำนวน 18 รูป

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น (Independent variable) ได้แก่

3.1.1 กลยุทธ์ “WINAI MODEL” เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562-2563

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่

3.2.1 ระดับคุณภาพการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562-2563

3.2.2 คุณลักษณะความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562-2563

3.2.3 คุณภาพผู้เรียนของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563 จำแนกเป็น

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสถานศึกษาของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563

2) ผลการประเมินสมรรถนะสำคัญของนักเรียน ทั้ง 5 ด้าน ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563

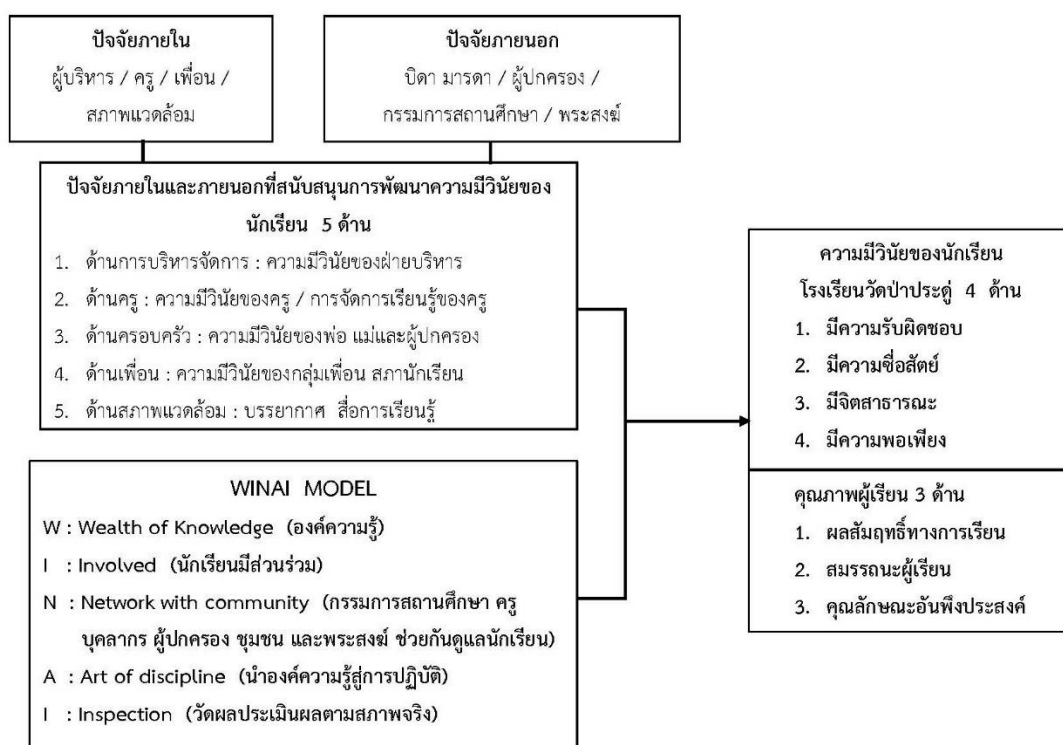
3) ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนทั้ง 8 ประการ ตามหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563

3.2.4 ความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู ผู้ปกครอง และ พระสงฆ์ ต่อการพัฒนาความมีวินัยนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษา

ปีการศึกษา 2562 – 2563 ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2562 – วันที่ 31 มีนาคม 2564

กรอบความคิด/แนวทางการดำเนินการโดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL”

แผนภาพ 1 กรอบแนวคิดการใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL”

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้อ่านรายงานการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ให้คำนิยามศัพท์ใช้เฉพาะการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

- การพัฒนา หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงการวางแผนไว้แล้ว คือทำให้ลักษณะเดิมเปลี่ยนแปลงไป โดยลักษณะใหม่ที่เข้ามาแทนที่นั้นจะดีกว่าลักษณะเดิม ตามกลยุทธ์ “WINAI MODEL” ของโรงเรียนวัดป่าประดู่ เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนตามตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด
- กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการอันแยบยลของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่
- กลยุทธ์ “WINAI MODEL” หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ ครอบคลุมปัจจัยสนับสนุน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการ : ความมีวินัยของฝ่ายบริหาร 2) ด้านครู : ความมีวินัยของครู/ การจัดการเรียนรู้ของครู 3) ด้านครอบครัว : ความมีวินัยของพ่อแม่ /ผู้ปกครอง 4) ด้านเพื่อน : ความมีวินัยของกลุ่มเพื่อน/สถานักเรียน/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 5) ด้านสภาพแวดล้อม :บรรยากาศ/สื่อการเรียนรู้ ทั้ง 5 ด้าน ขับเคลื่อนด้วย “WINAI” ดังนี้

3.1 W : Wealth of knowledge หมายถึง กระบวนการสร้างองค์ความรู้ให้ผู้เกี่ยวข้อง ได้เกิดองค์ความรู้ในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนตามจุดเน้นและตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด

3.2 I : Involved หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนให้มีส่วนร่วม กระตุ้นให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง นักเรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเกิดจิตสำนึกในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

3.3 N : Network with community หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู บุคลากร ผู้ปกครอง ชุมชน และวัด ที่ช่วยกันดูแลนักเรียน ประเมินตรวจ สอบและรับรองการทำกิจกรรมการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

3.4 A : Art of discipline หมายถึง กระบวนการที่นักเรียนนำองค์ความรู้ที่ได้จากการ เรียนรู้ไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

3.5 I : Inspection หมายถึง กระบวนการวัดผลประเมินผลนักเรียนตามสภาพจริง ในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนตามจุดเน้นของโรงเรียน จากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ จากการปฏิบัติกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติ

4. พฤติกรรมความมีวินัยของนักเรียน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนที่แสดงถึง การปฏิบัติตนในการมีวินัย รู้จักไตร่ตรองว่าอะไรควรทำ ไม่ควรทำ ซึ่งอาจจะรู้ได้โดยการสังเกต หรือ การใช้เครื่องมือช่วยวัดพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมีวินัยของนักเรียน ตามตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด 4 ด้าน ประกอบด้วย

4.1 ความรับผิดชอบ หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายาม มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ยอมรับการกระทำของตนเองทั้งที่บ้าน โรงเรียนและสังคม ทั้งผลดี และผลเสีย

4.2 ความซื่อสัตย์ หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกถึงความจริงใจ ตรงไป ตรงมา ทั้งกาย วาจา และจิตใจ ต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม

4.3 จิตสาธารณะ/จิตอาสา หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่สะท้อนถึงการเป็นผู้ ที่ใส่ใจต่อสังคมหรือสาธารณะ และมีพฤติกรรมอาสาลงมือทำอย่างใดอย่างหนึ่ง อันมิใช่หน้าที่ของตน ด้วยความรัก ความสามัคคี เพื่อประโยชน์ของผู้อื่น สังคม และประเทศชาติโดยมิได้หวังผลตอบแทน ทำความดีเพื่อความดี มีความเอื้ออาทรต่อคนร่วมสังคม ทำอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย

4.4 ความพอเพียง หมายถึง พฤติกรรมที่สะท้อนถึงการดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันที่ดี ปรับตัว เพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมทั้งเป็นผู้รอบรู้ และมีคุณธรรม

5. ผลสัมฤทธิ์ระดับสถานศึกษา หมายถึง คะแนนเฉลี่ย GPA หรือผลการทดสอบ การเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรสถานศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียน วัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562-2563

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน หมายถึง สมรรถนะที่สำคัญตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งประกอบด้วยสมรรถนะ 5 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง คุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562-2563 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

8. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นที่ดีของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู ผู้ปกครอง และพระสงฆ์ ที่มีต่อการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562-2563

9. นักเรียน หมายถึง นักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2562-2563

10. ครู หมายถึง ข้าราชการครูและครูอัตราจ้าง ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในโรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562-2563

11. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนวัดป่าประดู่ ที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2562-2563

12. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลให้ความอุปการะนักเรียน แทนบิดามารดาของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562-2563

13. พระสงฆ์ หมายถึง พระสงฆ์ จากวัดป่าประดู่ พระอารามหลวง ที่ได้รับมอบหมายให้สอนหลักสูตรธรรมศึกษาให้นักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ รวมจำนวน 18 รูป

ประโยชน์ที่ได้รับ

ภาพความสำเร็จในการดำเนินการวิจัยการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562-2563 ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. โรงเรียนวัดป่าประดู่ ได้รูปแบบหรือแนวทางในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครอง และชุมชน สามารถเป็นแบบอย่างให้สถานศึกษาอื่น นำไปปรับใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้

2. นักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ ได้รับการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

3. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ นักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และพระสงฆ์ จากวัดป่าประดู่ พระอารามหลวง มีความพึงพอใจในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่
4. ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน และหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนมีความเชื่อมั่น และศรัทธา ในการบริหารจัดการ โรงเรียนวัดป่าประดู่
5. หน่วยงานการศึกษาสามารถนำรูปแบบ และแนวทางในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อไป